

SV. LUKA NOVINE

*Sveti Luka Srpska Pravoslavna Crkva
Januar 2011
Godina 10 Broj 1*

U ovom broju

Poruka Oca Alekse	2
Poruka Predsednika	3
Koje je znacenje Bozica	4
Превазилажење дужничког менталитета	5
Volontiranje ili stjuart- sip	6
Citulje	8
Писмо владике	9, 11
Nasi maturanti, diplomci	10

FATHER'S ADDRESS

Dear Brothers and Sisters

These days when we celebrate the birth of our Lord and Savior, we are reminded of what His birth means in the context of our lives and existence on this earth. We know that God became incarnate for the salvation of the human race, specifically by the life, death, and resurrection of our Lord, our souls were bought or ransomed, in the words of the Apostle Paul, from the grasp of the devil himself. By this saving action of our God, mankind, and each of us individually, was given a second chance to lead fruitful and God-pleasing lives as He intended for His creation. In these days we hear and read in the various forms of media such themes as *Joy, Peace, Love, Compassion, Mercy* and other such virtues. We are, of course, to aspire to such an elevated form of existence, so that every day, we may take one step closer to a perfect union with our God. The virtues mentioned above are not only some of the means by which we may achieve this great reward, but also the reward itself. This is the purpose of the incarnation, that mankind may be elevated to a higher plane of existence.

We can be sure that mankind left to his own devices would surely not be able to achieve this, or even imagine such beauty. God has granted this potential to us and offered a road map by which we may arrive and fulfill our potential defined as being above the angels, with the simple words spoken to the Apostles "Follow me". These two words spoken by our incarnate Lord define that which is required to achieve that higher plane of existence. To follow Him means to follow His teachings, His words, His actions, to emulate his entire existence, or in a word, to strive for perfection and to justify our status of being "higher than the angels". This position that man holds in the eternal realm is the gift that keeps giving as is often said in the Christmas season. It keeps giving, because it lasts forever, even beyond our earthly lives, as long as we maintain it. It is a gift that only God Himself can give.

Through our Church which our Lord instituted two thousand years ago, we have a vehicle to access that gift at all times. Our Lord instituted, through His Church, the many sacraments and blessings that we may receive if we so choose, and therefore be privy to the majesty of His Kingdom.

If we make this choice, the choice to follow Him as He instructs, we become part of the chosen generation which receives those blessings, and within that framework have the privilege of being caretakers of that Kingdom here on earth, that is the church. The loving care that our Lord gives us every day of our lives, from the time of our conception to the present day, is the same care that we should, and must return to Him. By caring for His Church, the Body of Christ, we return as best we can, the immeasurable love given to us, and complete the infinite circle by which he offers His divine Grace, and we offer our praise.

Dear brother and sister Orthodox Christians, you will see in the following pages, various texts which describe how we can emulate our Lord in His loving kindness by caring for His Church, as he cares for us. We must clear out of our consciousness, the temptation of the devil that causes us to treat our church as a political institution which serves the purposes of the ambitious in gaining influence and power within the community of believers. Remember that our Lord admonished His Apostles for the same sin when they were considering who would be the leaders, by saying "He who seeks to be first will be last, and the last will be first", implying that those same positions apply eternally in the eyes of God. Let us remind those who fall under such temptation that they are leading themselves down a very dangerous path.

Rather, our genuine concern for one another, without motive, is the way that we care for the Body of Christ, His Church. From this attitude and manifestation of virtue, all blessings flow, and our Holy Church becomes stronger. Our level of stewardship, or care for our Church will be proportional to the blessings we receive. Let us be conscious of the blessings we have already been given and make a conscious choice to offer them back, for the sake of our own souls and the benefit of all. Let us emulate the Ultimate Steward, our Lord Himself.

Wishing you all of God's blessings and life within His eternal Kingdom,

Father Aleksa

DIVINE PEACE! CHRIST IS BORN!

PISMO PREDSEDNIKA CRKVENOG ODBORA

Dragi parohijani,

U ime predsedništva Crkvog Odbora zelim da Vam ovom prilikom svima pozelim blagoslovene praznicne dane, srećnu i uspešnu Novu 2011 –tu godinu. Opet je to doba godine, kad slaveći Rodjenje Hristovo osećamo i ponovno rođenje nas samih, primajući Hrista nanovo u svoje živote. Kad god pomislim na naše tradicionalne božićne proslave, setim se i Dikensa i šta je rekao opisujući Skrudzevog nekadašnjeg Freda, koji je došao da se iskreno i lepo izvini svom stricu:

“...Ja sam oduvek osećao Božić i praznično vreme – ostavljajući sa strane postovanje koje dolazi od njegovog samog svetog imena i značenja, ako se uopšte o bilo čemu što je u vezi sa njim može govoriti van tog značenja – kao dobro vreme, vreme za oprostaj, davanje, ugodjaj; jedino vreme u toku godine, kad kao da svi muskarci i žene otvore svoja srca slobodno, i misle i o ljudima koji imaju manje od njih, kao da svi postanu jednostavno putnici na putu ka grobu, i samo grupa najobičnijih smrtnika povezana ovim svojim jednim putem. Zato, strice, mada mi nikad nije doneo ni mrvicu zlata ili srebra u džep, do sada mi je samo dobročinio, a i u budućnosti će, i kažem: Bog ga blagoslovio!”

Naravno, Božić jeste taj poseban deo godine, kad nanovo otvorenih srca za Hrista, dopustamo da nam njegov mir ispuní dušu i citav svet nam tada izgleda bolji. Božić nas podseća na dar koji nam je Bog poklonio svima: svog sina, Isusa Hrista, čija je neprekosnovena bastina naša Sveta Pravoslavna Crkva, koju nam je podario. To me dalje podseća i na najveću lekciju koju nam Bog uči, kako je ovekovečio naše zaštitnik, Sv. Luka u svom Jevandjelju (10:25-37)

“Jednom prilikom, neki poznavalac prava je hteo da testira Hrista: “Učitelju” zapita on” šta da radim da postanem besmrtni?”

“Šta pravo kaže o tome? odgovori Hrist ”Kako ga ti tumaciš?”

On odgovori” Voli Oca svoga Gospoda Boga svim svojim srcem i svom snagom duše i uma svoga” i “voli bližnje svoje kao sebe samog.”

“Tačno si odgovorio” reče mu Isus” radi tako i živećes.”

Ali njemu je trebalo i razjasnjenje onog što je rekao, te upita Isusa: “ali ko je bližnji moj?” Kao odgovor, Isus mu ispriča priču o dobrom Samaritaninu.

Gledajući nazad na 2010 i na godinu ispred nas, možemo reći da je ovo bio period tranzicije za našu parohiju i period traženja sopstvenog identiteta. Kao i mnoge druge i naša parohija je iskusila niz problema i sigurno je da nas isti očekuju i u budućnosti. Međutim, ko ne raste i razvija se može jedino da očekuje da polako odumire na kraju nestane. Svakako razlika između nestajanja i uspešnog razvika nije u broju problema, nego u načinu na koji se isti rešavaju.

Zato vas pozivam da u ime Svetog Rodjenja Hristovog, svi pokazemo svoju ljubav prema Bogu i sinu Njegovom, time što ćemo biti čuvari Pravoslavne Crkve Njegove i nas samih. Ako svi svakodnevno ulazimo u očuvanje Crkve Gospodnje nema tih prepreka, koje će biti nepremostive za nas. A toliko toga je pred nama: dobijena dozvola za gradnju i uveliko otpočeta akcija za prikupljanje sredstava za izgradnju; 4ta svečana proslava u maju; 50ta godišnjica u junu. Nemojte da zaboravimo na taj, tako jedinstven osećaj spokoja koji svi imamo za Božićne praznike. Nemojte da zaboravimo kako nas taj isti osećaj prozima u crkvi za Božić i onda traje citave godine.

Setimo se da smo svi, samo jednostavni putnici na istom putu, da smo tu da čuvamo Crkvu svoju i jedni druge, da nas u životu uvek više toga spaja, nego što nas razdvaja. Da smo jedino na ovaj način u poziciji da ostvarimo one jedino bitne ciljeve postavljene pred nas, koje tako lepo navodi Sv. Luka u svom Jevandjelju.

MIR BOŽJI! HRISTOS SE RODI!

Mark A. Rasevic
Predsednik Crkvenog Odbora

ZNACENJE BOZICA

Napisao: Very Rev. Vladimir Berzonsky

Izvor života I spasenje od ocaja, uslov za opstanak citavog sveta je sazet u ovih nekoliko reci: Rec je postala telo (Jovan 1:14) Fjodor Dostojevski

Pitanje sta znaci Bozic u danasnjem svetu ima bezbroj odgovora. Sansa za prodavce, raspust za ucenike, proslave i razmena poklona cak i za one koji nisu hriscanske vere, jer je postao nacionalni praznik, cak i za nacije koje su zabranile otvoreno priznanje Bozica. Svi Hriscani, ukljucujuci pravoslavne imaju svoje obajsnjenje sta je Bozic, bazirano na sopstvenim verovanjima, i na taj nacin prakticno limitiraju njegovo znacenje. Ovo zato sto pravi definicije nema i ne treba da je ima, jer samo rodjenje sina Bozijeg je nesto sto je neobjasnjivo, te prevazilazi sve pokusaje da to neznano bude saznato. Jedino sto mozemo je da razmisljamo o postojanju Svetog Trojstva, kad mislimo o zacecu i rodjenju mesije i da slavimo njegov zivot na zemlji.

Bozic je misterija, divan dogadjaj u istoriji, neverovatan fenomen da” Isus Hrist, u direktnoj vezi sa Bogom, ne misli da je pokraden time sto je mada jednak Bogu, bez bitne pozicije, isti kao obican sluga i u formi ljudskoj...” (Philippians 2:5) Cistu esenciju Svete Trojice jasno je iskazao Jevandjelist Jovan: ‘Rec postade telo’ moze se jedino objasniti sa recju ‘ljubav.’ Tako cista i uzvisena ljubav prema ljudskim bicima omogucila je tu obuhvatnost i davanje bez granica. Zato Pravoslavna crkva drzi sluzbe tokom ove sezone ispunjena ljubavlju, ushicenjem i postovanjem, bez potrebe da tako neverovatan dogadjaj pojasnjava ni na jedan nacin.

“Nebo i zemlja zajedno slave... umnici i pastiri cekaju ga sa dobrodoslicom... Andjeli i ljudi ushiceno pevaju...’ prelepu himnu “Bog je medju nama!” Ovo zahteva objasnjenje, jer je ovoj frazi u istoriji toliko puta davano pogresno znacenje, netacno i kako ne treba. Ono sto ona ne znaci je da Bog nikad ne dize ni jednu naciju, na stetnu druge svoje dece. “Gott mit uns”, je recimo bio borbeni usklik nacistickih vojnika, jednako kao danasnji muslimanski uzvik: “Allahu akhbar!” ponavljali od

strane otmicara aviona, dok su prilazili u letu Twin Towers-ima. ‘Sa nama’ uzvik je srecno saznanje da je Stvoritelj postao stvarno, On vecan da je prihvatio limite ljudskog kao sto je smrt. Ta ljubav, van svih mogucih granica ljudske spoznaje, manifestovana u samom Isusu Hristu, sinu Bozijem, koji je postao sin coveka smrtnika, radi naseg spasenja.

Hrist je na zemlji taj neprocenjivi poklon koji mi ne mozemo nicim drugim zameniti, a koji nicim nismo ni zasluili ni mogli ocekivati. Zasto nas Bog voli toliko, i koliko mu mi vracamo? Niko, pa ni Svevisnji Bog ne daje nesto za nista. Mi, svakako znamo da mi nemamo nista sto je nase, osim slobode svoje. Nismo roboti i mada ‘nasi su dani kao trava.”(Psalm 103;15) mi sve jedno, u nasem kratkom zivotnom veku ipak imamo vremena da razmisljamo o daru zivota i izvoru zivota. I dolazmo do zakljucka onda, da mada je nas zivot kratak, upravo je mogucnost vecnog zivota deo razloga za reinkarnaciju sina Bozijeg. Spasenje Hristovo je razlog za Njegovo Rodjenje. Hrist je dakle zivot, jer je umro za nas veciti zivot. Eto, jos jedna misterija.

On nam nudi trajni zivot, ali bez da nas tera da taj zivot ili Njega prihvatimo. On ‘stoji na vratima i kuca” I do nas je da ih otvorimo I pustimo ga unutra ili ne. Takvo postovanje je skoro neizdrzivo. On nas tretira sa tolikom kolicinom slobode, da je mi osecamo ili da je ne zasluujemo ili da je ne razumemo. Mi bacamo pak, ovu slobodu i predajemo se preteranim strastima, ili alkohizmu, narkomaniji, preteranim uzivanjima, uljuljukujemo se u mizeriji ovog jadnog ponasanja – dok Hrist i dalje stoji ispred vrata nasih srca, strpljivo cekajuci da bude pozvan unutra. Kako samo moze toliko da nas voli?

ПРЕВАЗИЛАЖЕЊЕ ДУЖНИЧКОГ МЕНТАЛИТЕТА

Обрен Герић-Лос Анђелес, Калифорнија

У последњих неколико година и ја сам, као и многи дурги веома обрадован и охрабрен сведок промене која се догодила у неколико наших црквено-школских општина. Ово је промена “дужничког менталитета” у хришћанско старатељство. Наши јерарси и највећи део наших свештеника дају велику подршку овој промени. Ова промена не може да буде аутоматска или брза. На жалост, многи од нас одбијају било какву промену и радије подржавају стање какво јесте “Статус кво” и говоре негативно о Старатељству. Морамо имати на уму да људи понекад говоре из незнања и недостатка Православне хришћанске духовности. Неко може рећи да ми нисмо онакви какви су били као хришћани у првим вековима у времену после, и да не разумемо добро, да све што поседујемо, наше животе, наше породице, наше послове, наше таленте и наравно, наш новац, све је дар од Бога. Нисмо ни научили да део нашег новца и талената (првих плодова) треба да буде искориштено за помоћ нашој браћи и сестрама у ширењу Јеванђеља и Божје љубави према свима.

Ја сам лично сведок да у току протеклих година велики број наших парохија у Америци не би могле да финансијски издржавају своје потребе да нису имале различите начине сакупљања новца, као на пример “Лас Вегас ноћи”, лутрије и остале игре на срећу као Бинго, који ће, хвала Богу ускоро бити укинут. Нико не може рећи да су наше цркве у губитку због “високих плата” које се дају свештеницима, зато што је истина да су наши свештеници међу најслабије плаћеним у поређењу са свештеницима из других братских Православних јурисдикција, а да не помињемо друге верске заједнице. Сада могу да кажем да има пуно разлога због којих наилазимо на финансијске проблеме у нашим парохијама. Лично мислим да је главни разлог наших проблема то што смо имали “дужнички менталитет” откако је наша црква присутна у овој земљи. Кад неко постане члан приватног клуба, било да је то голф, клуб за физичке активности, и слично, мора да плати своја месечна или годишња догађања.

Менаџменти ових организација планирају годишњи буџет и деле га по броју чланова. Број који се добије је сума новца која се догује - чланарина – и сваки од чланова мора да плати како би се испунио планирани годишњи буџет. Када се трошкови одржавања ових клубова повећају, повећава се и годишње догађање - чланарина. Чланови оваквих организација који редовно плаћају чланарину немају других новчаних обавеза према тим организацијама. Код нас у српским парохијама се често пута наилази на исти начин размишљања и поред тога што чланарина коју наши верници плаћају ни близу не покрива годишње трошкове наших парохија. Јас сам лично чуо

Србе који кажу: “Ја плаћам моја догађања - чланарину \$150 и не морам да дајем ништа више!” Господе смилуј се на нас! Библија нас учи да оно што посејемо то ћемо и жњети (Гал. 6,7) Стотину година ми смо сејали “чланарину” и наравно пожелели смо “дужнички менталитет”.

Недавно сам имао разговор са чланом управе из једне од наших већих парохија који је тврдио: “Наша парохија никада неће престати да примењује систем чланарине зато што се на тај начин верници присиљавају да попуне формулар и да управа одлучи да ли ће тај неко да постане “члан”.” Онда сам упитао: “Шта је са оним људима који су Православни верници, похађају цркву сваке недеље, исповедају се редовно, чија су деца у недељној школи и ко даје прилог од 1,000 долара годишње као старатељ. Да ли је ова особа члан парохије и да ли може да гласа на годишњим скупштинама?” Његов одговор је био чврст: “Не, јер није попунио формулар да би био примљен у чланство!” Значи, уколико неко плати чланарину од \$200 за годину дана, попуни формулар, дође у цркву два или три пута годишње, може се назвати чланом црквено-школске општине и може да гласа, насупрот некоме ко је искрени верник и практикује православну веру али нема право гласа, према раније описаној пракси. Мислим да треба да поново прочитам Дела апостолска, јер се не сећам да су апостоли тражили “формуларе за чланарину” у раној цркви или не здрави дуализам “Црквено-школске општине” и локалне парохије.

Хвала Богу, ово није случај у свакој парохији. 1998. године Српска православна парохија Светог Ђорђа у Сан Дијегу, Калифорнија под духовним вођством Протојереја ставрофора Божицара Драшковића и за време председника Вејна Папца одбацила је систем чланарине и прихватила програм старатељства. Са радошћу могу да известим да од 66 чланова колико су онда имали, данас парохија броји 228 старатеља који прилажу и дарују цркви више него икад. Верници парохије светог Ђорђа су разумели да су Православни хришћани позвани да буду верни старатељи онога што им је Бог дао у поверењу да треба да помажу Цркву у продужавању своје мисије. Нека семе “старатељства” које је посејано у Сан Дијегу, Фрезну, Алхамбри, Сијатлу, Лејк Форесту и Лакавани буде пример за све наше парохије и да будућност у овој земљи зависи у учењу наших лидера, очева и дедова, и посебно наше омладине да Божије земљско царство није базирано на “систему чланарине” већ на љубави – прво на Божијој љубави према нама и нашој према Богу, која се остварује кроз побожно даривање нашег времена, наших талената нашег богатства ради продужетка Његовог царства на земљи.

VOLONTERIZAM ILI STJUARTSIP

Napisao Rev. Father Christopher Holwey

Zeleo bih da vam uputim nekoliko reci u vezi sa razlikom izmedju volonterizma i predvodnistva-stjuartsipa, i koji je pravi vid za uljucenje oba u nas crkveni zivot. Tokom godina bio sam svedok nasih poteskoca da inspirisemo nove volontere da bi se uradilo i postiglo sve ono sto je neophodno da bi crkva nastavila da zivi. Sve jedno da li je u pitanju pomoc jednom godisnje ili ucestvovanje u nedeljnom i mesecnom zivotu crkve, u svim ovim vidovima i za sve ove poslove, uvek imamo poteskoca da nadjemo dovoljno volontera. Ja mislim da je problem u nasem pristupu ovoj pojavi.

Da li mi to gledamo da volontiramo za projekat, ili mi to hocemo da nadjemo nekog koji ce da vrsi ove redovne funkcije u nasoj crkvenoj organizaciji?

Svake godine u septembru trebaju nam parohijani koji ce da predaju u nasoj crkvenoj skoli, koji ce da pevaju u horu, pomazu u oltaru, nadgledaju nase udruzenje podmlatka, poju, ciste, kuvaju, planiraju, placaju racune, donose odluke, itd. I onda mi sve njih lepo nazovemo odani volunteri. E dosta vise te reci! Mogu li ja da kazem, onako skromno ali hrabro, mi nismo volunteri! Mi smo stjuarti! Nasa Arhibiskopija nema odeljenje za volonterizam nego za stjuartsip.

Neko bi mogao reci, pa u cemu je razlika? U pitanju je samo zvanje? Mi svi sve jedno radimo za crkvu i njeno dorbo. Sve jedno kako se sta zove. Ali dragi moji prijatelji, braco i sestre po Hristu, u pitanju je velika razlika, i ja osecam da u svetu kako se sta zove pravi veliku razliku izmedju stvari, narocito kad svet o kome pricam ima veze sa Bozijim kraljevstvom.

Hajde zato da proverimo definicije reci i sta one znace. Rec volonterizam znaci dobrovoljna sluzba I volonter je onaj koji sluzi dobrovoljno i besplanto. (Vujaklija) Ja licno nemam nikakav problem sa ovom reci, jer kao sto vidimo svi dolazimo dobrovoljno, da pomognemo da se uradi ono sto mora biti uradjeno u Crkvi. Cak I Sv Pavle, kaze: Svako mora da radi onako kako je odlucio, ne

nevoljno ili pod prisilom, jer Bog voli davaoca koji je srecan" (9:7)

Nadalje, niko od nas, bar ja verujem da je tako, nije nikad ocekivao da bude placen jer peva u crkvenom horu ili predaje u crkvenoj skoli. Uostalom, zar ima ista nesto lepse u nasem crkvenom zivotu nego jednostavno davati od srca, po sopstvenoj zelji?

U redu, hajde da vidimo sta znaci stjuartsip. Definisan je kao " osoba koja rukovodi necijom imovinom, ili finansijskim poslovima; neko ko preduzima administrativne radnje u ime drugog/drugih; osoba koja rukovodi tudjim domacinstvom, kupuje ili nabavlja hranu, daje naredbe posluzi." Kao sto vidite akcenat je na necem drugom. Kao stjuarti mi nismo samo osobe koje sopstvenom voljom dolaze da nesto urade, nego cak sta vise, osobe koje vode racuna o necemu sto im je povereno, dato od Boga. Ovo je Njegov svet, Njegova crkva, Njegova imovina, i nama, Njegovoj deci i stjuartima je povereno da vodimo racuna o svemu tome." Zemlja je Bog i njeno bogatsvo i svet i oni koju u njemu zive." (Psalam 24:10) Takodje, ako pogledamo u brosuru nase Arhibiskopije, odeljenja za stjuartsip, deo " spremni da pomognu" mozemo da procitamo sledece: " Zivot je Boziji dar. Sve sto u ovom zivotu imamo deo je tog poklona. Stjuartsip je upravo potpora ovom verovanju i podseca nas da su nase vreme, talenti i mogucnosti darovi kroz koje pokazujemo nasu ljubav i postovanje prema Bogu."

Dakle, kao sto je Isus Hrist rekao nama : " Koji je to verni i pametni stjuart, kome je gazda poverio svoje domacinstvo i dao mu da organizuje da on dobije svoju hranu na vreme? Bogosloven je taj stjuart koga gazda uvek nadje da radi bas to. Kazem ti, on ce mu onda dati bas sve sto ima." (Luka 12:42-44). Kao verni stjuarti Bozije kuce, imamo svetu obavezu i odgovornost ne da jednostavno volontiramo za par momenata, nego da skromno i sa radoscu damo svoje vreme, svoje talante, i svoje mogucnosti i ono sto imamo nazad Bogu, jer to je sve njegovo. A on ce nam kao dobrim stjuartima dati da rukovodimo svim sto je njegovo. Ova odgo-

(Continued on page 7)

(Continued from page 6)

vornost pripada svima nama, i Crkvenim službenicima. Sveti Pavle je napisao Titiju: ‘postavi starije u svakom gradu’ govoreći o biskupima kao o ‘Božijim stjuartima’ navodeći koje osobine mora da ima dobra stjuart da bi mogao da rukovodi Božijom svetom kućom (1:5ff). Značaj ovoga možemo videti i u Isusovim recima upućenih Petru: “Simone, sine Jovanov, da li me voliš više nego ove? A on mu reče: Da Bože, znaš da te volim. Napoj moju jagnjad, zaštiti moje ovce, napoj moje ovce..” (Jovan 21:15-19) I opet isto, kada Pavle govori: “utisajte me ako ne govorim po gospelu! Jer ja to radim po sopstvenoj volji i imam nagradu za to, a ako ne radim po sopstvenoj volji radim jer imam komision!” (Corinthians 9:16-17). Na Grčkom, komision znači stjuartsip. Tako da vidite, čak ako i ne propoveda po sopstvenoj volji, zna da mu je propovedanje, posao od Boga poveren!

O onima koji su deo crkve a nisu monasi i popovi, dragi moji parohijani, Sveti Petar i Sv. Pavle su bili jasni. ‘Sv. Pavle: svi treba da se zovu sluge Božije i stjuarti tajni Božijih. Zato stjuarti moraju biti od poverenja.’ (1 Corinthians 4:1-2) Sv. Petar:” kako je svako dobio poklon, uposlite jedan drugoga kao stjuarte u ime i slavu Boga.” (1 Peter 4:10)

Da tačno je prijatelji! Nema ljudskog stvaranja koje nije dobilo poklon od Boga. Mi smo svi blagosloveni Božijim talentima i darovima – i sansama da ih iskoristimo. I mi smo pozvani da se zahvalimo za ove blagoslove, time što ćemo deo njih dati nazad, u ime slave Božije. Ovo je ono što zovemo potpuno ućesce u parohijskom životu.

“Ima raznih oblika poklona, ali je duh isti, ima različitih službi ali je Bog isti, takođe ima raznih poslova ali je Bog taj, koji ih sve inspirise. Svima je duh isti dat za zajedničko dobro “(1 Corinthians 12:4-7). Znači, sve jedno da li pomazete u oltaru, manjate sveće, radite na budžetu, usisavate, pevate u horu, popravljate pokvarena vrata, ili predajete u crkvenoj školi, kuvate, nadgledate, sisate travu, pozdravljate ljude iza crkve, mesite svetu pogacu, brojite pare, ostajete posle svih da zaključate vrata, organizujete festival, vodite racuna o

biblioteci, radite u kancelariji, posjećujete izgublenu dušu, obilazite bolesne, šalžete novine, servirate kafu, ili ste vezani za kuću pa se ipak molite u svome domu, i javite se s’ vremena na vreme da jednostavno kazete zdravo, - ili šta već radite, a što nisam naveo – sve to ima bezgranični značaj za našeg Boga, I predstavlja vitalni deo našeg rukovodjenja i našeg stjuartsipa našom crkvom. Dakle, ovo pokazuje da Crkva nije dobrotvorno društvo u kome volontiramo, nego je majka kojoj služimo.

Budimo zato verni i pravici prema našem stjuartsipu. ‘Onaj koji je veran u nemanju još je verniji u imanju, onaj koji je neposten u nemanju, još je neposteniji u imanju. Ako nisi bio bio vredan vere lopova, ko će ti od bogatih ikad verovati? (Luka, 16;10-12) Setite se uvek price o talentima (Mateja 25) Gazda nije bio nezadovoljan jer treći sluga nije volontirao, nego zasto što nije na pravi način iskoristio svoje talente, nije vodio brigu o onome što mu je povereno. Zato budimo svi verni svojim pozivima, svako na svoj sopstveni način, kao što je rečeno i na našoj Konferenciji: Potrudite se da popunite zvanje koje ti je od Boga dato.” (Colossians 4:17)

IN MEMORIAM - IVANA POPOVIĆ

Ивана Д. Поповић (рођена Поповић) преминула је у својој кући у Бетесди, МД 10. новембра 2010. Рођена је на породичном добру у селу Синошевићу, у Поцерини, Србија. Расла је испод дивне и историски значајне планине Цер. После средње школе у Шапцу, провела је годину дана у једном саводу са девојке у Ници, Француска.

Као мала девојчица доживела је Балкански и Први светски рат, као и повлачење све до Ниша. У периоду од 1954 до 1955 провела је 16 месеци у шабачком затвору, где су у комунистичком систему, хтели да је ту же, баш као и Милована Ђиласа, „против државе и народа“. Ослобођена је сваке кривице.

1956 Ивана се иселила у САД, да би се придружила своме супругу, бившем адвокату Драгану Д. Поповићу, кћерки Ружици, сестри и зету, Јелки и Јанку Н. Јанковићу. И без знања енглеског језика, она се запослила као шваља у вашингтонској радњи ИДА,

која се налазила на Џорџија авенији. Ту је стекла много пријатеља и ту је остала да ради све до своје поензије.

Пре скоро педесет година, она је учествовала у оснивању првобитне српске православне цркве Св. Лука. Била је чланица Кола Српских Сестара. Ивана је била доброг здравља и у свему активан до дубоке старости.

Бог да јој душу прости и да јој подари Рајско насеље. Нека јој буде лака црна земља њене усвојене домонине.

IN MEMORIAM - MICHAEL SAVICH

16 juna 2010 u 5:20am preminuo je Michael Savich, brat blizanac Aleksandre, stariji brat Maje Savich Mora I Stoje Savich, ujak Selene I nedavno rođenih Jason –a I Justin-a; sin ranije preminulih Nenada Savicha iz Andrijevice u Crnoj Gori I marga-retha Antonia Wasemann Savich iz Lubeck, Nemacka, otisao je Bogu, u raj. Vecnaja pamjat.

Michael je proveo najveći deo svoje karijere kao društveni radnik u Cikagu, u Administraciji socijalnog osiguranja. Gde je čak 19 puta bio nagrađjen za inovacije, čime je postigao record I imao 16 nagrada više nego I jedan nagrađivani radnik. Takodje je radio za Commodities Futures Trading Commission, gde je bio jedan od glavnih razloga što je afera Ridden Kemper Peat Marwick otkrivena. Završio je MBA na Cikago Universitetu, a BA na Inidjana Univerzitetu

Neka mu je vecna slava!

RADMILA STAPLES

Radmila Staples bila je redovni član crkve Sv. Luka, preminula je jula meseca u svom domu u Mt. Vernon, VA. Od nedavno penzionisana, Radmila je dugo godina bila članica Kola Srpskih Sestara, i autor knjige srpskih recepata. Ona je cerka Djordja I nadezde Marich iz Beograda, udovica John Staples, majka Victoria Victory and Suzanne Staples,

baka Margater, Kathleen, and Abigail. Radmila je ostavila za sobom I rodjake Radenka Marich I Nebojsu Marich, iz Beograda I Dejana Marich iz Arizone. Sluzba i sahrana su bile u ponedeljak, 26 jula u National Memorial Park, Fairfax, VA. Saucisce mozete poslati na adresu: the Victory family, 318 Wagner Ave. Mamaroneck, NY 10543

MIHJALO MIHAJLOV

Dugogodisnji stanovnik Washingtona I jedan od dobro znanih Jugoslovenskih disidenata, Mihajlo Mihajlov preminuo je u martu 2010. Gospodja Maria Mihajlov Ivusic I njen suprug Christopher kao i Izvršni odbor The Democracy International su pozvali sve da prisustvuju komemorativnoj sluzbi,

održanoj 25 aprila 2010. Memorijalna sluzba je održana posle svete liturgije istog dana, u 11:30am. Da se opet setimo Mise, nasli smo se 16 maja da evociramo uspomene na njega i jedemo u njegovu omiljenu hranu u Cosmopolitan Grill. Vecna Slava!

Serbian Orthodox Bishop of Eastern America

138 Carriage Hill Drive

Mars, PA 16046

Phone (724) 772-8866

Fax : (724) 772-8813

"For just as the body without spirit is dead, so faith without works is also dead" (James 2:26)

Dear brothers and sisters,

These words, even though spoken nearly two thousand years ago, are always contemporary. Their value is eternal. The Holy Apostle James, the Brother of the Lord according to the flesh (Gal 1:19), advises his contemporaries and fellow countrymen that faith, if it is only [confessed] with one's lips and in words alone, is dead in and of itself. It dissipates in the cosmos. Contrary to this, "faith working through love" (Gal 5:6) brings about salvation.

These words are also directed to us. If we truly wish to greet the holy Feast of the Nativity of Christ in a manner worthy of the Gospel, then we need to do this with faith which is active. In this the newborn Christ-child rejoices the most; for we do not do this for Him, but for our brothers and sisters for His sake. He has everything and lacks nothing, but He asked of us to be merciful and loving towards the least of His brethren: the poor, needy, orphans, suffering, sick and those imprisoned (Mt 25:40).

Just as you have, my beloved, shown your faith through your good deeds toward our Diocese, parishes and monasteries, both here and in the old country, we ask that even now you do the same, especially for our people who have suffered great material losses this fall in both floods and an earthquake. Let us recall the words of great teacher of the Church, Clement of Alexandria: "Sins are eradicated by works of charity and faith".

Sending you our paternal blessing, with all our heart we greet you with these joyous words:

CHRIST IS BORN!
INDEED HE IS BORN!
HAPPY AND BLESSED 2011!

+ Mitrophan

BISHOP
OF EASTERN AMERICA

NE ZABORAVITE!

SUBOTA, 5. MART 2011

4th GODISNJA SVEČANA VEČERA ZA POMOC

Crkvi Sveti Luka, Wasington, DC

*U Mayflower Hotelu
Wasington, DC*

Pozivnice ce biti poslate na kucnu adresu!

2010 Gala: His Imperial Highness Prince Ermias Sahle-Selassie Halie-Selassie and Serbia's Vice-president Božidar Đelić

GRADUATION

Ivana Vania Aksentijevic, cerka Dr. Ivana I Dr. Ivone Aksentijevic diplomirala je ovog maja na Georgetown University, u Washington DC sa glavnim predmetima: engleski jezik i istorija. Jednu godinu je provela na College of London in England Srednju skolu je završila u Stone Ridge School of the Sacred heart, Bethesda, MD. Provela je leto u Evropi, a onda otpocela pripremu za test LSAT da bi se upisala na pravni fakultet.

СРПСКИ ПРАВОСЛАВНИ ЕПИСКОП ИСТОЧНОАМЕРИЧКИ

138 Carriage Hill Dr.
Mars, Pa 16046

Rt. Rev. Bishop Mitrophan
Бр. 523

Phone (724) 772-8866
Fax (724) 772-8813

Пред Божић, 2010

“Јер као што је тијело без духа мртво, тако је и вјера без дијела мртва” (Јак. 2, 26)

Драга браћо и сестре,

Ове речи, иако изговорене скоро пре двадесет векова, увек су савремене. Њихова вредност је вечна. Св. Апостол Јаков, Брат Господњи по телу (Гал. 1, 19), саветује својим савременицима и саплеменицима да вера само на устима и речима, мртва је сама по себи. Одлази у етар. Насупрот томе, “вера која кроз љубав ради” (Гал. 5, 6), спасоносна је.

И нама су ове речи упућене. Јер ако стварно хоћемо да јеванђелски дочекао свете празнике Христовог Рођења, онда то можемо учинити само кроз делотворну веру. Томе ће се Новорођени Богомладенац највише радовати. Ми то не чинимо Њему, него ради Њега нашој браћи и сестрама. Он има све и ништа му не недостаје. Али тражи од нас да имамо милости и љубави према Његовој малој браћи: сиромашнима, беднима, сиротима, напаћенима, болеснима и утамниченима (Мт. 25, 40).

Као што сте до сада, љубљени моји, показивали своју веру кроз добра дела према нашој Епархији, парохијама и манастирима, како овде тако и у старом крају, молимо Вас да исто сада покажете, нарочито према нашим народу који је ове јесени претрпео велику материјану штету у поплавама и земљотресу. Сетимо се речи великог црквеног учитеља Климента Александријског: “Греси се истерују милостињом и делима вере”.

Шаљући Вам свој очински благослов, од срца Вас поздрављамо радосним речима:

**ХРИСТОС РОДИ!
ВА ИСТИНУ СЕ РОДИ!
СРЕЋНА И БОГОМ ВЛАГОСЛОВЕНА 2011!**

ЕПИСКОП ИСТОЧНОАМЕРИЧКИ

+ Митрофан

IMPORTANT DATES:

- **CHRISTMAS EVE—Thu 1/6/11**
St. Mark Church—7124 River Road, Bethesda MD
6-8PM Dinner
8PM Vigil, followed by fellowship
- **CHRISTMAS DAY—Fri 1/7/11**
St. Mark Church—7124 River Road
10AM Divine Liturgy
- **ST SAVA —Sat 1/29/11**
More information to follow
- **Theophany with Blessing of Water—Wed 1/19/11**
Our Chapel—10660 River Road, Potomac MD
9:30AM Divine Liturgy
- **St John the Baptist—Thu 1/20/11**
9:30 Divine Liturgy - Our Chapel
- **БАДЊЕ ВЕЧЕ—Чет 1/6/11**
Црква Св. Марка—River Road, Bethesda MD
18-20Ч Вечера
20Ч Бденије, послје послужење
- **БОЖИЋ—Пет 1/7/11**
Црква Св. Марка—River Road, Bethesda
10Ч Света Литургија
- **СВ. САВА—Суб 1/29/11**
Послаћемо више информација
- **Богојављење и благосиљање воде—Сре 1/19/11**
Капела Цркве Св. Лука—10660 River Road, Potomac MD
9:30Ч Света Литургија
- **Св Јован Крститељ - Чет 1/20/11**
9:30Ч Света Литургија—Капела

**SV. LUKA SRPSKA
PRAVOSLAVNA**

**10660 River Road
Potomac, MD 20854**

Phone: 301-299-2704

Fax: 301.576.5664

www.svluka.org

